

Gådefuld er du, vor Gud!

Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen 1993
Salmebogen nr. 22

Melodi og sats Georg Klinting 2009

Sopran
Alt

Tenor
Bas

Gå - de - fuld er du, vor Gud! Du, som sen - der stor - me ud,
Men dit an - sigts strå - le - skær, det kan in - gen sku - e her,
ver - dens o - ver - då - dig - hed op - stå, ska - bes i dit fjed,

5

gav dog midt i ørk - nens sand Mo - ses råd som mand til mand.
Mo - ses så kun, skær - met trygt bag din hånd med æ - re - frygt
ly - sets skæl - ven, var - somt lagt i na - tu - rens far - ve - pragt.

1 Gådefuld er du, vor Gud!
Du, som sender storme ud,
gav dog midt i ørknens sand
Moses råd - som mand til mand.

2 Men dit ansigts stråleskær,
det kan ingen skue her,
Moses så kun, skærmet trygt
bag din hånd, med ærefrygt

3 verdens overdådighed
opstå, skabes i dit fjed,
lysets skælven, varsomt lagt
i naturens farvepragt.

4 Alt med hver sin egenart:
Rosen, sommerfuglen - sart
drager skabelsens mystik
klædt i støv forbi vort blik.

5 Undrende betages vi,
når din skønhed går forbi;
vil vi se dit væsens grund,
ser vi nat og mørke kun.

6 Skærm vor undren, og bevar
gåden om det sidste svar;
lad os tro, at vi er mer
end en skal af støv og ler -

7 at du bag ved gådens slør
åbner os en anden dør,
og at Jesus er den vej,
der skal føre os til dig.

8 Nøglen er din kærlighed,
og når vi - bag tid og sted -
ser dig i din stråleglans,
vil dit åsyn ligne hans.

2.Mos 33,18-33.

Lisbeth Smedegaard Andersen 1993.